ΕΤΟΣ Γ. ΑΘΗΝΑΙ—ΣΑΒΒΑΤΟΝ—13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1876 ΑΡΙΘ. 162

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ
ἐτησία δραχ. 12.
Διὰ τὰ δημόσια κτίρια
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις
ἐτησία δραχ.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ
ἐτησία φράγ. 16

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λε. 50.
Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἓν ἔτος καὶ προπληρώνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΑΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Εἰς πολλοὺς φαίνεται παράξενον καὶ πολλοὶ μέμφονται τοῦ «Ἀριστοφάνους», διότι, ἐνῷ ἀνεφωνοῦν τὰ ἰμάτιά του καὶ ἐκθύμως ἠγωνίζετο ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς σκηνῆς, σήμερον, ὅτε ἀντηχεῖ καὶ [illegible] ἡ Ἑλληνικὴ φωνή, δὲν παύει νὰ ἐκτοξεύῃ πικρὰ βέλη κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. Τῷ ὄντι ὁ «Ἀριστοφάνης» [illegible] ὁ ὁ ὁ ὁ οὐδεὶς ἄλλος ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς σκηνῆς ἐὰν δὲ σήμερον ψέγῃ τὰ σφάλματα τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, τοῦτο [illegible] ἐκ καλῆς διαθέσεως, τὴν ὁποίαν [illegible] τινὲς παρεμόρφωσαν καὶ [illegible] ὡς ἐξήγησαν.

Πολλοὶ ἔσπευσαν λίαν προθύμως νὰ πλέξωσι τὸν πανηγυρικὸν τοῦ κ. Ἀλεξιάδου καὶ νὰ τὸν ὀνομάσωσι ἄριστον καὶ ἀμίμητον τεχνίτην· ἂν ἐρωτήσητε ὅμως τίνες εἶνε οὗτοι οἱ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἀναβιβάζοντες τὸν κ. Ἀλεξιάδην, θὰ μάθητε ὅτι εἶνε οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἵτινες χάριν ἑνὸς εἰσιτηρίου παραβλέπουσι τὰ ἐλαττώματα [illegible] καὶ κολακεύου[illegible] ὧν, ἄλλα μὲν ἐγκω[illegible] τὴν καρδίαν. Εἰς τὴν [illegible] δὲν ἀνήκει ὁ «Ἀριστοφάνης». Ἂς λέγωσιν ὅ,τι θέλουσιν οἱ [illegible] ἐναντίον του· οὗτος θὰ ἐπιμένῃ πάντοτε [illegible] κρίδαντος εἰς τὰ φρονήματα καὶ [illegible] χάς του. Ὁ «Ἀριστοφάνης» [illegible] θεωρεῖ [illegible] μόριον μέλημα τὴν Ἐθνικὴν σκηνὴν καὶ περὶ [illegible] ἠθοποιεῖται αὐτὴν [illegible] τελείαν, γενναίαν καὶ [illegible] ἐξουσίαν ἄμεσον [illegible] πρὸς τὰ [illegible] πολιτείαν. [illegible] εὐγενοῦς [illegible] ἰδέας ἐμφορούμενος ὁ «Ἀριστοφάνης» ἠγωνίσθη καὶ ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς [illegible]χῆς σκηνῆς καὶ τότε [illegible] παύσει, ἀφοῦ ἰδῇ αὐτὴν φθάσασαν εἰς τὸν ὑψηλὸν τῆς προ[illegible]σμόν. Ἐὰν θέλωμεν πράγματι νὰ ἴδωμεν ἐθνικὴν σκηνὴν πρέπει νὰ [illegible]μορφώσωμεν ἠθοποιούς· διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν [illegible] καλοὺς ἠθοποιούς, ἀνάγκη πᾶσα νὰ κολακεύωμεν καὶ νὰ ψέγωμεν τὰ ἐλαττώματά των, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς εἶνε πολλά· δὲν πρέπει παντάπασιν νὰ κολακεύωμεν αὐτοὺς καὶ ἀφειδεῖς ἐπαίνους νὰ τοὺς δίδωμεν, ὅπως μὴ χαλαρώσωμεν τὸν [illegible] τῆς σκηνῆς ζῆλόν των, οὔτε οἱ ἠθοποιοὶ [illegible] νὰ δυσανασχετῶσι βλέποντες τὰ σφάλματά των, ἀπεναντίας μάλιστα πρέπει νὰ εὐχαριστῶνται καὶ νὰ ἀναζωπυρῶνται [illegible] τὴν σκηνὴν ζῆλός των καὶ πάντοτε [illegible] νὰ προσπαθῶσιν ὅπως διορθώνωσι τὰ ἐσφαλμένα. Ἄλλως, ἐὰν οἱ ἠθοποιοὶ δὲν ἐπιθυμῶσι νὰ βλέπωσι τὰ σφάλματά των, καὶ ἡ δημοσιογραφία δὲν παύσῃ νὰ τοὺς ἐγκωμιάζῃ, ἡ σκηνὴ θὰ μένῃ [illegible] εἰς τὴν ὁποίαν καὶ σήμερον [illegible] κατάστασιν, καὶ οὐδέποτε θὰ ἀποκτήσωμεν [illegible] καὶ τέλειον ἠθοποιόν.

Ἡμεῖς ἐψέξαμεν τὰ σφάλματα τοῦ κ. Ἀλεξιάδου· ἐξ τοῦτο δυσηρέστησεν, ἢ οὔ, τὸν κ. Ἀλεξιάδην, μᾶς εἶνε ὅλως διόλου ἀδιάφορον· πρέπει ὅμως νὰ μάθῃ ὁ κ. Ἀλεξιάδης, ὅτι ἡμεῖς τὸν ἀγαπῶμεν πολὺ περισσότερον ἐκείνων, οἵτινες καθ' ἑκάστην τὸν ἐγκωμιάζουσι, διότι δὲν ἐξυμνοῦμεν τὰς ἀρετάς του, ἀλλὰ τῷ δεικνύομεν τὰ σφάλματά του, λέγει δὲ καὶ τις παροιμία «ἐκεῖνος ποῦ μ' ἀγαπᾶ, μὲ κάνει καὶ κλαίω, καὶ

ΚΗΠΟΣ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Ἀντιπροῦθε ὁ Κ[illegible], ὁ Σουτσος καὶ οἱ ἄλλοι
Ἐκάμαν τὰ ἐγκαίνια 'ς τὴ Λέσχη τὴν μεγάλη,
Ποῦ εἶνε κάτ' ἀπὸ τὸ Μελᾶ τὸ πλούσιο μαγαζί,
Ποῦ ὅλοι τὸ κυττάζουνε μ' ἐρωτευμένο μάτι,
Καὶ ἔχει ἀνεβατὰ καὶ κατεβατὰ σκαλόνια,
Ἀπόπατους μ' ἐλαστικὰ καὶ ἑκατὸ μπαλκόνια.

Ἐκεῖ ἐμαζευτήκανε οἱ πρῶτοι Φαναριῶται,
Τοῦ Σολωνείου οἱ κομψοὶ ἀγέρωχοι ἱππόται,
Οἱ Τραπεζῖται οἱ τρανοὶ καὶ οἱ ἀριστοκράται,
Οἱ Πρόξενοι, οἱ Κόμητες, καὶ ὅλ' οἱ διπλωμάται,
Οἱ Πρέσβεις καὶ οἱ Πρίγκηπες, οἱ πλούσιοι καὶ ἄλλοι,
Ὅπου βαστᾷ τὸ σῶι τους ἀπὸ γενειὰ μεγάλη.

Ἐκ' ἤταν [illegible]
Τῆς νέας Ἀριθμητικῆς ἡ βάσις καὶ ὁ λόγος,
Ὁ ξυλοσχίστης Μπαλτατζῆς, τὸ sic τῆς εὐγενείας,
Τὸ χαῖρε [illegible] τῆς ἀριστοκρατίας,
Καὶ ὁ Παχύς, ποῦ ἀγαπᾶ τὴν ἐλεημοσύνη,
Καὶ χρεμαμένος ἂν σε, ὄχι πεντάρα δὲν σοῦ δίνει.

Ἐκ' ἤταν [illegible] Μελᾶς, ὁ Μάρκορας, ὁ Φενέρης,
Ἐκεῖ κι' ὁ Ἀντωνόπουλος, ὁ κοιλαρᾶς Σερπιέρης,
Ὁ Βασιλείου Θ' ὁδοῦς, ὁ Σουτσος, ὁ Μελκάτης,
Καὶ ὁ Θεοδωρόπουλος μας, ὁ νέος [illegible],
Ποῦ εἶνε γιὰ τὴν ἀφροία ὁ μόνος [illegible] Ἀθήνα,
Καὶ [illegible]

Ἐκ' ἤταν τῶν Φαναριωτῶν ἡ πλούσιαι κυρίαι,
Ἡ πεταλοῦδαις τοῦ συρμοῦ καὶ ἡ κοκετεραίαις,
Ποῦ μὲς 'ς τ' ἀμάξια πάντοτε βασταῦνε σὰν παιδάκια
Σ' τὴν τρυφερή τους ἀγκαλὰ τὰ μαλλιαρὰ σκυλάκια,
Καὶ κλίνουν τὰ μάτια τῶν γιὰ νὰ φαναριωτίζουν,
Καὶ μὲ ἐλάφου κέρατα τὰ σπῆτια των στολίζουν.

ἐκεῖνος ποὺ θέλει τὸ κακό μου, μὲ κάνει καὶ γελῶ». Ὁ κ. Ἀλεξιάδης εἰς τὰ διάφορα μέρη, τὰ ὁποῖα κατὰ καιροὺς ἐπεσκέφθη, εὗρε παντοτε ἐνθέρμους ἐγκωμιασμάς. Τοῦτο, ἀντὶ νὰ τὸν ὠφελήσῃ, τὸν ἔβλαψε πολύ· διότι, ἐναβρυνόμενος διὰ τοὺς πολλοὺς ἐπαίνους, οὐδέποτε ἐφρόντισε νὰ διορθώσῃ τὰ πολλὰ ἐλαττώματά του, νομίζων ἑαυτὸν ἀνώτερον παντὸς ἄλλου τεχνίτην. Ἐὰν εὑρίσκετό τις νὰ τῷ ὑποδείξῃ τὰ σφάλματά του, καὶ ὁ κ. Ἀλεξιάδης ἐφρόντιζε νὰ τὰ διορθώσῃ, σήμερον ἐνδεχόμενον νὰ ἦτο ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος ἠθοποιός. Ἴσως ὁ κ. Ἀλεξιάδης δυσαρεστεῖται, διότι τῷ λέγομεν τὴν ἀλήθειαν, πρέπει ὅμως νὰ μάθῃ καὶ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ ἦνε καλὸς ἠθοποιός, καὶ ἂς διέτριψε πολλὰ ἔτη ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Παρεννοεῖ τοὺς χαρακτῆρας τοὺς ὁποίους ὑποκρίνεται, κάμνει χειρονομίας γελοιωδεστάτας καὶ ὑπερφυσικὰς, κινεῖται ἀκαταλλήλως, μορφάζει ἀτέχνως, καὶ τὸ πάντων χείριστον ἀπαγγέλλει μονοτόνως καὶ ὡς νὰ ψάλλῃ. Περὶ τούτων θέλομεν πραγματευθῇ προσεχῶς ἐν ἐκτάσει.

Ἡ κ. Ἱππίνα Βονασέρα εἶνε ἥκιστα κατάλληλος διὰ τὴν σκηνήν. Κινεῖται ἐνίοτε καλῶς, ἀλλ' ἡ ἀπαγγελία της εἶνε πᾶν ἄλλο, ἢ Ἑλληνική· αἱ ἄγριαι φωναί, τὰς ὁποίας ἐκπέμπει ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, τὸ ξηρὸν καὶ τραχὺ τῆς ἀληθῶς Μαλτεζικῆς ἀπαγγελίας της γαλβανίζουσιν ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς θεατὰς, καὶ προξενοῦσιν εἰς αὐτοὺς ἀνυπόφορον ἀηδίαν. Ἡ κ. Φιλομήλα Βονασέρα δυνατὸν νὰ ἔχῃ πολλὰ καλὰ προσόντα διὰ τὴν ἠθοποιίαν, τὰ ὁποῖα ἀκόμη ἕνεκα τῆς πρωτοπειρίας της δὲν γίνονται καταφανῆ, λυπούμεθα ὅμως πολύ, διότι καὶ αὐτὴ μιμεῖται τοὺς ἀγρίους λαρυγγισμοὺς καὶ τὸν τόνον τῆς ἀπαγγελίας τῆς μητρός της καὶ τοῦ κ. Ἀλεξιάδου. Ἡ κ. Ἱππίνα, ἐὰν ἐπιθυμῇ — καὶ τὸ ἐπιθυμεῖ βεβαίως—νὰ καταστῇ ποτὲ ἡ κόρη της καλὴ τεχνῖτις, ἀνάγκη πᾶσα νὰ προσπαθήσῃ διὰ παντὸς τρόπου νὰ τῇ μάθῃ ὀλίγα γράμματα, καὶ νὰ ἀποβάλλῃ ἀπ' αὐτῆς τὰς ἕξεις καὶ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς Ἀλεξιαδοπινικῆς Σχολῆς· ἄλλως ἐὰν, δυσαρεσκουμένη διὰ τὰς συμβουλάς μας ταύτας, δὲν λάβῃ οὐδεμίαν πρόνοιαν περὶ τῆς κόρης της, οὐδέποτε αὕτη θὰ εὐδοκιμήσῃ κατ' ἐλάχιστον, ἀλλὰ μάλιστα θὰ γίνῃ χειροτέρα ἀφ' ὅ,τι εἶνε σήμερον. Ὁ κ. Βούλγαρης, ὁ ὑποκρινόμενος τὸν ῥαδιοῦργον, δὲν ἔχει οὐδὲν ἄξιον προσὸν διὰ τὴν σκηνήν· ἡ ἀπαγγελία του εἶνε τραχυτάτη καὶ αὐτόχρημα τραμουκική, ἀηδῶς πλήττουσα τὴν ἀκοὴν τοῦ θεατοῦ, οὐδὲ ἔχει κατ' ἐλάχιστον τὴν ἐπαγωγὸν ἐκείνην γλυκύτητα, ἥτις εἶνε ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ εἰς ἠθοποιὸν, ὑποκρινόμενον τὸν ῥαδιοῦργον χαρακτῆρα· παρεννοεῖ καθ' ὁλοκληρίαν τοὺς χαρακτῆρας, τοὺς ὁποίους ὑποκρίνεται, οὐδὲ εἰξεύρει πότε νὰ κινηθῇ, ἀγνοεῖ δὲ ἀκόμη καὶ πῶς πρέπει νὰ βαδίσῃ καὶ νὰ σταθῇ· κινεῖ ἀδιακόπως τὰς χεῖράς του καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, νομίζων ὅτι ὅλη ἡ τέχνη τοῦ ἠθοποιοῦ συνίσταται εἰς τὴν ἀέννανον κίνησιν τῶν χειρῶν, πολλάκις δὲ καὶ ἀμφιβάλλει ἂν πρέπει νὰ κινήσῃ τὰς χεῖρας του οὕτως ἢ ἄλλως. Ὁ κ. Καρδοβίλλης ἔχει φυσικὴν καὶ ἁρμονικὴν ἀπαγγελίαν, καί τοι ἀποκλίνουσαν ἐνίοτε πρὸς τὴν Ἀλεξιαδικὴν· αἱ χειρονομίαι του ἐνίοτε μὲν εἶνε πολὺ περιεσταλμέναι, ἐνίοτε δὲ ὑπερβαίνουσι τὸ μεμετρημένον· αἱ στάσεις του ὁμοιάζουσιν ἐνίοτε κατὰ πολὺ τὰς τοῦ Ἀλεξιάδου· οἱ μορφασμοί του δὲν εἶνε παντάπασιν ἐκφραστικοί, οὔτε δύναται ὁ θεατὴς ἐξ αὐτῶν νὰ γνωρίσῃ τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ δεῖνα ἢ δεῖνα προσώπου· οὐχ ἧττον ὁ κ. Καρδοβίλλης, ἐὰν καταβάλλῃ περισσότερον ζῆλον καὶ μελετᾷ μετ' ἐπιμελείας καὶ σκέψεως τοὺς ὁποίους ὑποκρίνεται χαρακτῆρας, ἀναμφιβόλως θὰ δρέψῃ οὐκ ὀλίγας δάφνας εἰς τὸ στάδιον τῆς ἠθοποιίας. Μένομεν σήμερον ἕως ἐδῶ, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ γράψωμεν προσεχῶς καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἠθοποιῶν.

Γράφοντες ταῦτα, δὲν ἐννοοῦμεν παντάπασιν νὰ δυσαρεστήσωμεν τοὺς Ἕλληνας τεχνίτας, τοὐναντίον μάλιστα ἐνθαρρύνομεν αὐτοὺς, ὅπως προσπαθήσωσι διὰ τῆς μελέτης καὶ τῆς ὀρθῆς κρίσεως νὰ διορθώσωσι τὰ σφάλματά των, καὶ ἐξακολουθήσωσι μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως τὸ ὁποῖον ἀνέλαβον εὐγενὲς μὲν, ἀλλὰ δυσχερὲς καὶ πολύμοχθον ἔργον, προτρέπομεν δὲ καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς ἀγαθοὺς πολίτας, ὡς καὶ τὸν λάτρην τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου πρωθυπουργὸν κ. Κουμουνδοῦρον, τοῦ ὁποίου κακῶς ἐμέμφθησαν παντάπασι οἱ ὑπουργράφοι τιτὲς, ὅτι παρεχώρησε τὸ θέατρον διὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα εἰς γαλλικὴν ἑταιρίαν, ἐνῷ ἡμεῖς ἐπληροφορήθημεν θετικώτατα ὅτι δὲν ἐγένετο τοιαύτη παραχώρησις, τοὺς παρακαλοῦμεν, λέγομεν, ὅπως προσφέρωσι πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν, ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν, εἰς τοὺς Ἕλληνας τεχνίτας, πρὸς ἀνάστασιν τῆς ἐθνικῆς σκηνῆς, καὶ πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς πολιτείας καὶ τοῦ ἔθνους.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν Τετάρτην συνῆλθε τὸ εἰδικὸν δικαστήριον. Ἀφοῦ ἐξητάσθησαν ἐκ δευτέρου μάρτυρες τινὲς, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς βουλῆς κ. Μαυρομαρᾶς, ὅστις δι' ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων ἀπέδειξε τρανώτατα τὴν ἐνοχὴν ἁπάντων τῶν κατηγορουμένων, καὶ ἐργάτην καὶ πρωταίτιον ὅλης τῆς πολυπλόκου ἱλαροτραγῳδίας τῶν ἐπισκοπικῶν τὸν δυστυχῆ Βασίλη, ἐπεραίωσε δὲ τὴν ὁμιλίαν του, ζητήσας τὴν καταδίκην ἁπάντων τῶν κατηγορουμένων ὡς ἐνόχων.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Πέμπτης ἔλαβε τὸν λόγον ἕτερος εἰσαγγελεὺς τῆς βουλῆς, ὁ κ. Βαλσαμάκης. Καὶ οὗτος, ἀφοῦ ὡμίλησεν ἐπὶ τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας περὶ τῶν ἐπισκοπῶν Μεσσηνίας καὶ Κεφαλληνίας, καὶ διὰ πολλῶν πειστικῶν ἐπιχειρημάτων ἀπέδειξε ψευδεῖς καὶ ἀνυποστάτους τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως, κατέληξεν εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα μὲ τὸν κ. Μαυρομαρᾶν, τὴν καταδίκην τῶν κατηγορουμένων. Καὶ ἡμεῖς καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρέπει νὰ καθαιρεθῇ ὁ παναγιώτατος Ἀβέρκιος, ὅστις ἐφεύσθη ἀσυστόλως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει ἔλαβε τὸν λόγον ἡ ὑπεράσπισις. Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ συνήγορος τοῦ Βαλασσοπούλου κ. Μελισσουργὸς, δικηγόρος Καλαμῶν.

— Ὁ πανοσιώτατος Ἀβέρκιος, ἐξεταθεὶς καὶ πάλιν ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, ἐζήτησε διὰ δολίων ὑπεκφυγῶν νὰ ἀποδείξῃ τὸν Ἄνθιμον Ἀντωνόπουλον καταχραστὴν τῶν 10,000 δραχ. τὰς ὁποίας οὗτος ἐν γνώσει του ἐμέτρησεν εἰς τὸν Βαλασσόπουλον, ὡς ἀπεδείχθη τοῦτο τρανώτατα ἐκ τῶν μαρτυριῶν. Δὲν ἐπιστεύομεν ποτὲ, ὅτι ὁ ἅγιος Ἀβέρκιος ἤθελε φθάσει εἰς τοσαύτην ἀναίδειαν, ὥστε νὰ συκοφαντήσῃ αἰσχρῶς ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου τὸν φίλον του Ἀντωνόπουλον, ὅστις παρητήθη τῆς ὑποψηφιότητος διὰ ν' ἀναδειχθῇ αὐτὸς ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ἐκίνησε πάντα λίθον, διὰ νὰ περιβληθῇ ὁ Ἀβέρκιος τὸν ἀρχιερατικὸν μανδύαν. Τοιοῦτοι πνευματικοὶ πατέρες, ὡς ὁ ἅγιος Ἀβέρκιος, καταισχύνουσι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἀρχιερωσύνην καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

— Ὁ κοσμήτωρ τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς, ὁ πανεξοχότατος καὶ πανεκλαμπρότατος Μπαλάνος, τὸ σέμνωμα καὶ ἀγλάϊσμα τῆς ἑταιρίας τοῦ ἀμοιβαίου θαυμασμοῦ, ἀκόμη δὲν ἰάθη ἐκ τῆς λύσσης, ὑπὸ τῆς ὁποίας προσεβλήθη πρὸ πολλοῦ καιροῦ. Ἀκόμη δὲν θέλει νὰ πιστεύσῃ ὅτι διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὁ κ. Πύρλας, καὶ ἀκόμη δι' ὅλων τῶν μέσων ἀντενεργεῖ εἰς τὸν διορισμόν του. Καλὸν εἶνε ὁ πανεξοχότατος Μπαλάνος, ἐὰν θέλῃ νὰ δείξῃ ὅτι ἔχει πράγματι ἀληθῆ καὶ ἀκέραιον ἱπποτικὸν χαρακτῆρα, νὰ κάμῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε μᾶς ὑπεσχέθη ἐπισήμως, ὅτι, ἅμα διορισθῇ ὁ κ. Πύρλας, ἀμέσως θὰ παραιτηθῇ τῆς καθηγεσίας. Ἐὰν κάμῃ τοῦτο, δὲν θὰ παύσωμεν νὰ τῷ ψάλλωμεν ἐγκώμια καὶ ἐπαίνους.

— Ὅσον ἀξιέπαινος εἶνε ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ β'. ἀστυν. τμήματος διὰ τὸν περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του ζῆλον, τόσον ἀξιόμεμπτος εἶνε ὁ βοηθὸς τοῦ αὐτοῦ τμήματος διὰ τὴν πολλὴν ἀδράνειαν καὶ ἀμεριμνησίαν του. Καλὸν εἶνε ὁ κ. Κουμουνδοῦρος νὰ δώσῃ ἕνα ἄξιον καὶ δραστήριον βοηθὸν εἰς τοιοῦτον ὑπαστυνόμον, διότι εἶνε πολλὴ ἁμαρτία, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἔχῃ οὗτος ὡς βοηθὸν ἕνα Δημοσθένην Δημόπουλον, ὅστις ἀγαπᾷ πολὺ τὸ χουζοῦρι. Πιστεύομεν ὅτι θὰ εἰσακουσθῶμεν.

— Δὲν ἐπιστεύομεν, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Παπαζαφειρόπουλος, ὅστις ἀγαπᾷ νὰ διορίζῃ τοὺς τιμίους καὶ ἱκανοὺς ὑπαλλήλους, ἤθελε κωφεύσει πρὸς τὴν παράκλησίν μας ἐκείνην, διὰ τῆς ὁποίας τῷ ἐζητοῦμεν τὸν διορισμὸν τοῦ δυστυχοῦς οἰκογενειάρχου κ. Παν. Φραγκούλη. Λυπούμεθα πολὺ διὰ τὴν ἀδράνειαν ταύτην τοῦ κ. Παπαζαφειροπούλου, τὸν παρακαλοῦμεν δὲ καὶ πάλιν θερμῶς, ὅπως ἐπαναφέρῃ ὅσον τῷ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὴν ὁποίαν καὶ πρότερον κατεῖχε θέσιν τὸν Παναγιώτην Φραγκούλην, καθότι καὶ δυστυχὴς οἰκογενειάρχης εἶνε, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐχρημάτισε δημόσιος ὑπάλληλος, ἐκπληρώσας πάντοτε τὸ καθῆκόν του ἀμερολήπτως καὶ τιμίως.

— Ὁ διαβολόπαπας τοῦ Α'. Νεκροταφείου Ἀθηνῶν, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν πολλὰ, ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ κάμνῃ θαύματα, νὰ ῥαδιουργῇ, νὰ διαβάλλῃ, νὰ παρίσταται εἰς τὰ μνημόσυνα ἄνευ πετραχηλίου, καὶ πολλὰ ἄλλα, ἀτιμάζοντα τὸ ἱερατικόν του ῥάσον, καὶ διεγείροντα τὴν κοινὴν ἀποστροφὴν καὶ τὸ μῖσος ἐναντίον του. Κατ' αὐτὰς μάλιστα ἤρχισε νὰ γίνηται καὶ νεκροκοκκαλοκρύπτης· διότι ἔκρυψε κατ' οἶκον τὰ ἀναρυχθέντα καὶ ἐντὸς τοῦ ἐν τῷ κοιμητηρίῳ ἰδιαιτέρου κιβωτίου εὑρισκόμενα κόκκαλα τῆς μακαρίτιδος συζύγου τοῦ Βούλγαρη, θέλων οὕτω νὰ προσελκύσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὔνοιαν τοῦ Βούλγαρη καὶ τρεφόμενος μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ κολλήσῃ τί-ποτέ. Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ διαπράττει ὁ βυρσοδέψης καὶ ἀγράμματος οὗτος διαβολόπαππας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφιστῶμεν καὶ πάλιν τὴν προσοχὴν τοῦ Σ. Μητροπολίτου καὶ τοῦ κ. Δημάρχου.

Πρὸς τὸν κ. Θεοχάρην Ἠλιόπουλον.

Κ. Ἠλιόπουλε,

Ἀνέγνωμεν τὴν ἀπὸ 10ης τρέχ. ἐπιστολήν σας, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς παρακαλεῖτε νὰ ἐξετάσωμεν ἀκριβέστερον τὸ μητρῷον τῶν συνδρομητῶν μας καὶ διορθώσωμεν τὸ λάθος μας, καθότι δὲν θεωρεῖτε τόσον κολακευτικὸν νὰ ἐκτίθησθε εἰς τὴν δημοσιότητα ὡς κακῆς πίστεως ὀφειλέτης. Ἐξητάσαμεν, κ. Ἠλιόπουλε, τὸ μητρῷόν μας, καὶ ἐσκέφθημεν ἐπὶ πολύ, καὶ ἴδομεν ὅτι ὁ ἀληθὴς συνδρομητής μας εἶνε ὁ κ. Θεοχάρης Ἠλιόπουλος, πρώην ἔπαρχος Οἰτύλου, καὶ ὅτι ἐνεγράφη τοιοῦτος κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἑβρίου 1874 ἐν τῷ ἐν Καλάμαις ξενοδοχείῳ τοῦ κ. Βαρελοπούλου, παρουσίᾳ τῶν κκ. Π. Περρωτοῦ καὶ Κ. Καπεπανάκη, ἐφόρου τότε Οἰτύλου. Ἔκτοτε δὲ ἀποστέλλετο αὐτῷ τὸ φύλλον εἰς Οἴτυλον, Βάλτον, Γύθειον καὶ Δημητσάναν. Ἂν λοιπὸν ἦσθε σεῖς ὁ Θεοχάρης Ἠλιόπουλος, ὁ πρώην ἔπαρχος, εἶσθε ὁ ἀληθὴς συνδρομητής μας, καὶ διὰ νὰ μὴ θεωρῆσθε κακῆς πίστεως ἄνθρωπος, ὀφείλετε νὰ μᾶς πληρώσητε τὴν ὀφειλήν σας.

Ἀπὸ τῆς αὔριον θὰ ἐκδίδηται ὁ «Μικρὸς Ἀριστοφάνης», ὅστις θὰ παρουσιάζηται ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν μὲ δύω ἢ τρεῖς γελοιογραφίας καὶ μὲ τερπνὴν καὶ ποικίλην ὕλην κωμικὴν καὶ σατυρικὴν, καὶ θὰ ἀποστέλληται δωρεὰν εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν συνδρομητῶν, οἵτινες εὐαρεστοῦνται νὰ προπληρώνωσι τὴν συνδρομήν των.

Ἀριθ. 3496.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι τὴν 15 τρέχοντος μηνὸς, ἡμέραν Δευτέραν, ὥραν 9 π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τούτῳ Ἐπιτροπῆς ἐνεργηθήσεται ἡ 18η κλήρωσις τῶν ἐξαργυρωτέων ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 25,000,000 φράγκων καὶ ἡ 9η τοῦ ἐκ 4,000,000 διὰ τὴν ἐξαμηνίαν τὴν λήγουσαν τὴν 25 Ἀπριλίου 1876.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Μαρτίου 1875.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Γεν. Λογιστηρίου

Ι. Τομαρόπουλος.

Λ. Γ. Μελετόπουλος.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἀνάψανε φῶτα, κεριὰ μεγάλα,
Καὶ ἀπὸ Φαναριώτισσαις ἐγέμισε ἡ σάλα,
Νά! κι' ὁ Θεοδωρίδης μας ἀνέβη εἰς τὸ βῆμα
Σιγὰ σιγὰ, καὶ ἔλαβε τοῦ ῥήτορος τὸ σχῆμα,
Καὶ ἄρχισε τ' ὡραῖό του μουστάκι νὰ χαϊδεύῃ,
Καὶ σὰν τὸν Κώστα τὸν γνωστὸ εὐθὺς νὰ ῥητορεύῃ.

Σκοπὸς κι' οὐσία, κύριοι, τῆς Λέσχης δὲν εἶν' ἄλλη,
Παρὰ νὰ βγοῦν τὰ χρήματα ποὺ ἔχουν καταβάλλει
Οἱ ἀξιότιμ' ἱδρυταὶ, ἐγὼ καὶ ὁ Ρενιέρης,
Ὁ Μπαλτατζῆς, ὁ Κεχαγιᾶς, ὁ Σοῦτσος, ὁ Σερπιέρης,
Καὶ ὅλ' οἱ ἄλλοι κύριοι ποὺ ἔχουν πολλὰ πλούτη,
Καὶ προκατέβαλαν ἀρζὰν διὰ τὴν Λέσχη τούτη.

Ἐὰν ἐλθῇ ποτὲ καιρὸς, ὦ φίλοι θιασῶται,
Κι' ἡ Λέσχη μας διαλυθῇ ἀπὸ ζημίας, τότε
Τῆς Λέσχης ὅλα τὰ καλὰ καὶ ἡ περιουσία,
Καθρέπται, πολυέλαιοι, καρέκλαι καὶ γραφεῖα
Θὰ μείνουν εἰς τοὺς ἱδρυτὰς, γιατί αὐτοὶ καὶ μόνον
Διὰ τὴν Λέσχην ἔκαμαν τὰ πάντα τόσον χρόνον.

Χαρτιὰ δὲν θὰ εὑρίσκωνται ποτὲ εἰς τὸ Τραπέζι,
Καὶ δὲν θὰ εἰμπορῇ κανεὶς ἐλεύθερα νὰ παίζῃ
Τὰ τυχηρὰ παιχνίδια, συνιδρυταί μου φίλοι,
Ὡς λόγου χάριν Λασχενὲ, κοντζίνα ἢ σκαμπύλι,
Πασσέτα, ἑνδεκάμισυ, μπιλιάρδο, καραμπόλα,
Ντόμινο, πρέφα, ἐκαρτὲ, καὶ ἐν συντόμῳ ὅλα.

Πλὴν πόσα ἡ μιὰ τράπουλα τοῦ τζόγου θὰ κοστίζῃ,
Ἡ σεβαστὴ Διεύθυνσις αὐτὸ θὰ τὸ ὁρίζῃ.
Ἓν μόνον πρᾶγμα, κύριοι, εἶν' ἀφορμὴ κ' αἰτία
Αὐτῆς τῆς Λέσχης, καὶ σκοπὸς, καὶ βάσις καὶ οὐσία...
Νὰ κάμουμε καὶ τὰ χαρτιὰ τοῦ τζόγου ἐπιστήμη,
Γιὰ ν' ἀποκτήσωμ' ὅλοι μας πολὺ μεγάλη φήμη.

Ἀφοῦ ἐτέλειωσε αὐτὰ, τὸν ἐχειροκροτῆσαν,
Κ' οἱ ἀξιότιμ' ἱδρυταὶ 'ς τὸ στόμα τὸν φιλῆσαν,
Καὶ ἔπειτα ἐγίνηκε καὶ σουαρὲς μεγάλος,
Καὶ ἔπαιξε ἡ μουσικὴ, καὶ ἄρχισε ὁ μπάλος,
Καὶ τὸ ὄπαοὶ καὶ τὸ καρὸ ἐπῆραν καὶ ἐδόσαν,
Καὶ ἔτσι τὰ ἐγκαίνια τῆς Λέσχης ἐτελειώσαν.

ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ.

Λεβαδείας.

~~Γ. Χαραλαμπίδης δρ. 38~~
~~Γ. Λουκίδης » 38~~
+Β. Στυρόπουλος » 38
~~Μιχ. Καλῆς » 38~~
~~Καλῆς ἰατρὸς » 38~~
+Ν. ~~Εὐρυπαῖος » 12~~

Λευκάδος.

+Ἀγγ. Ι. Γαβαλᾶς » 24
+Εὐστ. Μωραΐτης » 24

Λεχαινῶν.

Ἀγ. Κωνσταντινίδης » 38
+Γεώργ. Σχοινᾶς » 38

Μεγαλουπόλεως.

~~Α. Παπαικολάου » 24~~
~~Ἠλ. Κοσσουάκος » 14~~

Μεθώνης.

+Α. Φουρναρόπουλος » 38
Π. Τορολόπουλος » 38

Μεσολογγίου.

Ἰω. Σπανίδης » 24
+Χρ. Στεριόπουλος » 38
Γ. Χ. Ζαφειρόπουλος » 38
+Ἰω. Ζαλογγίτης » 38
Δημοσθ. Στάϊκος » 38

Μεσσήνης.

~~Ἰω. Καμπᾶς » 38~~
~~+Δημ. Πετρούλιας » 14~~

Νάξου.

+Ἰωσ. Βαρότσης » 38

Ναυπλίου.

Λέσχη Ναυπλίου » 24

Πειραιῶς.

Βασ. Διαμαντίδης » 12
~~+Ἠλ. Σωτῆρχος » 22~~

Παξῶν.

Τ. Θ. Βελιανίτης » 24
Γ. ~~Κάγκας~~ » 24
Α. Μουρίκης » 24

Πάρου.

Κωνστ. Κρίσπης » 38

Πατρῶν.

Ν. Λαμψιάδης » 24
+~~Ἰων. Κοσμόπουλος~~ » 24
Θεόδ. Λιάγκας » 24
~~Σπ. Μάξιμος~~ » 12

Πύργου.

Πέτρος Αὐγερινὸς » 12
Θ. Παπακωνσταντίνου » 24

Σαντορίνης.

+Γάσπαρης Δελέντας » 38

Σπάρτης.

+Δημ. Μελετόπουλος » 38
+Γ. Βλαχογιαννάκης » 38
+Δημ. Δεσποτόπουλος » 38
+Ἀβροκόμη Κοπανίτσα » 38
+Δ. Ζερβουλάκης » 38

Σπετσῶν.

Π. Ν. Μπούμπουλης » 38

Σύρου.

~~Κωνστ. Κοντούδης » 38~~
Νικ. Ἀμέντας » 38
+Γ. Στεφάνου » 12
Φ. Ἰωσήπου » 12

Τριπόλεως.

Κωνστ. Καρζῆς » 36
Ἀλ. Νικόπουλος » 12
Π. Οἰκονομίδης » 12

Ὑπάτης.

+Δημάκος Δημητρίου » 24
+Κ. Γ. Καλτσᾶς » 38
+Κ. Σαράτσης » 38
+Χρ. Τσακνιᾶς » 38

Φιλιατρῶν.

Λεων. Σκλαβοῦνος + » 24
Γρ. Ζέζας » 24
Λεων. Κάκαβος » 36
+Γεώργ. Πατρίδης » 36

Χαλκίδος.

+Γ. Ἀγγελινίδης » 12
Θεμ. Κακαρᾶς » 12
+Ἀνδρ. Παπανδρέου » 14
Δημ. Νάνος » 12
+Ἰω. Σταματάκης » 32
~~+Κ. Λαμπόπουλος » 38~~
Κ. Καλλίας (ἀπὸ δικαστικὰ) » 101

Σμύρνης.

Ν. Ζαχαρίου φρ. 16
Σπ. Τριανταφύλλης » 50

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΑΛΛΗΣ.

Συνδρομητὴς Ἀθηνῶν.

Τί τοῦ κάκ' «Ἀριστοφάνη», τὸ χοντρό σου τὸ κεφάλι
Βκσανίζεις, καὶ θαρρεῖς
Πῶς θὰ πάρῃς τὴν πτωχή σου συνδρομὴ ἀπὸ τὸν Τσάλλη;
Μὰ, βρὲ μποῦφο, δὲν 'μπορεῖς
Νὰ νοήσῃς πῶς ὁ Τσάλλης μιὰ πεντάρα δὲν πληρώνει,
Κι' ὅποιος θέλει μὲ τὰ πέντε ἀπ' ὀπίσ' ἂς τὸν μουτζώνῃ.

Ἐπειδὴ κοιμᾶμαι μέσα σὲ ὁλόχρυσαις κουρτίναις,
Κ' ἔχω ὅλα τὰ καλὰ,
Σπήτια ποῦνε σὰν παλάτια, πολλαῖς ὤμορφαις κουζίναις,
Ἄμαξαις κι' ἄλλα πολλὰ,
Νόμισες, «Ἀριστοφάνη», συνδρομὴ πῶς θὲ νὰ πάρῃς;..
Ἀλλὰ δὲν εἰξεύρεις, μποῦφο, πόσον εἶμαι κασσιδιάρης!

Πῶς καὶ πόθεν τοῦ Τοσίτσα 'κληρονόμησα τὸν πλοῦτο,
Μὴν τὸ ἐρωτᾷς αὐτό.
Τὸ ἀφίνω κατὰ μέρος, καὶ σοῦ λέγω μόνον τοῦτο,
Ὅτι ἕνα κὰν λεπτὸ
Δὲν θὰ πάρῃς ἀπὸ 'μένα, τὸν μαγκούφη, τὸν τσιφούτη,
Ποῦ ἐγὼ μονάχος 'ξέρω πῶς εὑρῆκα τόσα πλούτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΒΙΤΖΑΝΟΣ.

Συνδρομητὴς Ἀθηνῶν.

Ὅ,τι βρὲ «Ἀριστοφάνη», κι' ἂν εἰπῇς 'ς τὸν Ζαβιτζάνο
Τὸν μεγάλο κουτεντὲ,
Κι' ἂν θυμώσῃς καὶ θελήσῃς νὰ τὸν βάλλῃς καὶ ἀπάνω
Εἰς τὸν γάϊδαρο, ποτὲ
Δὲν θὲ νὰ τὸν καταφέρῃς τὸ σακκοῦλι του νὰ λύσῃ,
Καὶ τῆς δέκα σου δραχμούλαις τρίγκι τράγκ νὰ σοῦ μετρήσῃ.

Πρόσμενε, κουτὲ, ὡς ὅτου ἕνα σύγγραμμα τελειώσω
Τῆς χημείας θαυμαστὸ,
Κι' ἂν κερδίσω ἀπὸ τοῦτο, τότε πλέον θὰ σοῦ δώσω
Τῆς δραχμαῖς ποῦ σοῦ χρωστῶ
Ἀπ' ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια... εἰδ' ἀλλέως μὴν ἐλπίζῃς
Συνδρομὴ ποτὲ νὰ πάρῃς, καὶ τοῦ κάκου μὲ σκοτίζεις.

Ποῦ σοῦ ἦλθ' «Ἀριστοφάνη», νὰ μὲ κάμῃς καὶ ἐμένα
Τακτικὸ συνδρομητὴ;
Μὰ μοῦ εἴξευρες πῶς τέτοια θὰ τραβίξῃς ἀπὸ ἕνα
Ποῦ τὸν λέν' Καθηγητὴ,
Καὶ γιὰ δέκα δραχμαῖς μόνο τὴν ὑπόληψί τ' ἀφίνει,
Καὶ ρεζίλης εἰς τὸν κόσμο καταδέχεται νὰ γίνῃ.